

જો દોસ્ત! તળેટીનું જીવન કેવું ફળે છે,
એ સઘળાં શિખર જાણે અહીં પગની તળે છે.

ડર શું છે? નથી ચાલતી હિંમત તને માગું,
એ પણ છે ખરું જે કંઈ માગું છું મળે છે.

મન ક્યાંય જવાનું જ નથી થાતું કદાપિ,
ન જાણે કયા ભવનો હજુ થાક કળે છે.

ઉપર ઉપરથી સ્વસ્થ સતત હોઈએ છતાં,
એ તો તું શોધ કોણ ભીતર છે જે ચળે છે.

ઊગ્યો નથી ભલેને સૂરજ મહારો કદી પણ,
હર સાંજના લાગ્યું છે સૂરજ મહારો ઢળે છે.

પર્યાય એના નામનો પ્રત્યેક નામ છે,
પ્રત્યેક રસ્તા જાણે કે એ બાજુ વળે છે.

સપનું સરસ બતાવી દીધું
રણ વચ્ચે વન લાવી દીધું.

શરીરથી મન છૂટું પાડી,
તેં જબરું ઝઘડાવી દીધું.

ખાલી ખાલી વાત કરીને,
ખાલી ઘર છલકાવી દીધું.

પછી ઝાડ પંખીનું ઊગ્યું,
આંગણમાં મન વાવી દીધું.

હસી પડી દુઃખ રમવા લાગ્યું,
સુખ શું છે? સમજાવી દીધું.

નજર પડે ત્યાં ફૂલ ખીલે છે,
ભીતર શું મહેંકાવી દીધું!

ગણતરી બહાર જીવ્યો છું, ગજાની બહાર જીવ્યો છું,
સમય-સંજોગના ઝીલી બધા પડકાર જીવ્યો છું.

સતત તરસ્યો છું સાચું છે, સતત વરસ્યો છું સાચું છે,
સતત એકેક ટીપામાં હું મુશળધાર જીવ્યો છું.

જીવન કરતાં મરણ બહેતર, મરણ કરતાં જીવન બદતર,
ગળે ના ઊતરે એવું ઘણીયે વાર જીવ્યો છું.

રહ્યો છું બેઉ બાજુ એકસરખો હુંય વહેંચાઈ,
બરોબર એકસરખું હુંય અંદર-બહાર જીવ્યો છું.

ફક્ત એ કારણે આ જિંદગી સૂની ઘણી લાગી,
નથી ભજવી શક્યો એ પાત્ર વારંવાર જીવ્યો છું.

સાવ રણ વચ્ચેય દેરું નીકળે,
કાળજે એનું પગેરું નીકળે.

યાદ ના આવે ને ઓળખવા મથું,
સુખ બધાં બચપણના ભેરુ નીકળે.

ચોતરફ રંગો જ રંગો જોઉં છું,
કોણ આ ઘૂંટાઈ ઘેરું નીકળે!

એક ખૂણો સાવ સૂનો યાદનો,
હાથ ત્યાં નાખું ને એરું નીકળે.

દોડતું દિવસે ઉતાવળિયું નગર.
રાતના પાછું એ બહેરું નીકળે.

ક્યાંક આઘે જે અચળ ઝળહળ ઊભું,
એ જ આ ભીતરનો મેરુ નીકળે.

સાચે જ દોસ્તો ઘણા દરિયાવ નીકળ્યા,
રણની વચાળે જળનો લઈ દેખાવ નીકળ્યા.
અજવાળું શોધવા ગયા એ પુસ્તકો મહીં,
આકાશ પામવાને લઈ નાવ નીકળ્યા.
આ કેટલામી હાર પછીથી ખબર પડી,
અહીં જીતવાના સાવ અલગ દાવ નીકળ્યા.
મન માનતું રહ્યું કે સદાથી અભિન્ન છે,
આ દેહ અને પ્રાણ જુદા સાવ નીકળ્યા.
પથરાળ લાગતા હતા જે આદમી અહીં,
પાસે ગયા તો પ્રેમમાં ગરકાવ નીકળ્યા.
રુઝાઈ જો ગયા તો થયું એકલો પડ્યો,
મિસ્કીન કાળજાના અજબ ઘાવ નીકળ્યા.

હળવા થઈ ઉજવાય એવો અવસર તો આપો,
લઈ લીધું છે એ પાછું પળભર તો આપો.

પથ્થરમાંથી પાણી કાઢી દેખાડીશું,
વાત એટલી છે, અમને પથ્થર તો આપો.

નથી જાણતા એના વિશે કશું ન કહેતા,
જે જાણો છો એનો કે ઉત્તર તો આપો.

હકનું માગી હકનું ખઈએ એય રહ્યું ક્યાં?
ઊતરડી લીધું એનું વળતર તો આપો.

મહેલનાં સપનાંઓ ના દેખાડો કાયમ,
છીનવી લીધું છે એ પાછું ઘર તો આપો.

